

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/358/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615214737
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7615214737.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci navrhovateľa: E. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. Č.. XXX, T., právne zastúpenom JUDr. Matejom Okálym, advokátom so sídlom Hviezdoslavova 7, Spišská Nová Ves proti odporcovi: Ľ. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom T., t.č. Y. XXX, o výživné pre dospelé dieťa

rozhodol:

Konanie o návrhu na určenie výživného zo strany odporcu na výživu navrhovateľa nad sumu 55,- Eur mesačne od 6.8.2015 **z a s t a v u j e** .

Návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného a vzájomný návrh odporcu na zníženie výživného **z a m i e t a** .

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.8.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jeho výživu sumou 80,- Eur mesačne od 6.8.2015 t.j. od podania návrhu na začatie konania. V návrhu uviedol, že od septembra 2015 bude študentom 4. ročníka T. v Q.. Žije v domácnosti s matkou a sestrou, ktorá je študentkou vysokej školy. Do školy denne dochádza, na cestovné vydáva 50,- Eur mesačne, kupovanie školských pomôcok stojí 30,- Eur mesačne. Okrem toho ošatenie, hygienické potreby, knihy a ďalšie učebné pomôcky stoja priemerne 100,- Eur mesačne. Odporca prispieva na jeho výživu sumou 30,- Eur mesačne, ktorá suma nepostačuje na uhrádzanie nevyhnutných výdavkov a neodzrkadľuje ani možnosti odporcu.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že je žiakom 4. ročníka T. v Q.. Ubytovaný je od 1. ročníka na internáte, za ktorý mesačne uhrádza poplatok 70,- Eur. Domov chodíva každý víkend, cestovné stojí cca 50,- Eur. Na školské pomôcky, zošity a pod. minie priemerne mesačne 30,- Eur. Od 1. ročníka strednej školy športuje, chodíva pravidelne na tréningy boxu, poplatok v klube uhrádza 25,- Eur mesačne. Jeho zdravotný stav je dobrý. Zvýšené výdavky má v súvislosti so stužkovou, na ktorú je potrebné uhradiť jednorazový poplatok 200,- Eur. Z toho 150,- Eur už uhradil. Jeho mamka je zamestnávaná v zahraničí tak, ako v čase poslednej úpravy. Do dnešného pojednávania sa jej nepodarilo zabezpečiť potvrdenie o výške jej príjmu. Odporca na jeho výživu okrem 30,- Eur mesačne žiadnym iným spôsobom neprispieva.

Odporca nesúhlasil so zvýšením výživného. Uviedol, že od rozvodu manželstva s matkou navrhovateľa, od navrhovateľa alebo od jeho sestry nedostal potvrdenie o tom, že navštevujú školu. Deti sa s ním nekontaktujú, pri stretnutí navrhovateľ ho nepozdraví. Počas jeho hospitalizácie v nemocnici deti ho neboli pozrieť. Pokiaľ deti neprejavujú úctu otcovi, nebude na ne platiť. Jeho príjmom je invalidný dôchodok ktorý poberá na Slovensku a z Čiech. Býva u mojej mamy v jej 2 izbovom byte, na domácnosť

mesačne dáva 200,- Eur. Celkové mesačné náklady na uvedený byt, mama uhrádza vo výške 150,- resp. 200,- Eur mesačne. Príjmom jeho mamy je starobný dôchodok. V byte byva aj jeho brat, ktorý má príjem len vo forme invalidného dôchodku cca 50,- Eur mesačne. Obedy a večere má v E. Y.. Vzhľadom na zdravotný stav musí pravidelne užívať lieky, na ktoré dopláca cca 30,- Eur mesačne. Mesačne 3 krát navštevuje lekára v Košiciach. Zo svojho príjmu spláca pôžičku, ktorú si vzala matka navrhovateľa a ktorú bude splácať ešte cca 2 roky. Spoločne s matkou navrhovateľa predali rodinný dom a to za sumu 26 000,- Eur, ktorú si rozdelili na polovicu. Z toho on vyplatil peniaze mame za to, že investovala do ich domu. Ostalo mu okolo 6000,- Eur, z čoho uhradil trovy právneho zastúpenia a nakúpil si nejaké osobné veci pre seba. Žije u priateľky, resp. je u mamy a priateľku len navštevuje. Táto býva v 2 izbovom byte, má 2 maloleté deti, je rozvedená. Vyživovaciu povinnosť má len k navrhovateľovi a jeho sestre. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti ani hnutelné veci väčšej hodnoty.

Súd vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to správou Okresného úradu, katastrálny odbor Gelnica, správou Sociálnej poisťovne, potvrdením o návšteve školy, poštovými poukážkami, faktúrou, platobnými dokladmi, rozhodnutím, správou T. N. Š. Q., upovedomením o začatí exekúcie, potvrdenkou, správou Českej správy sociálneho zabezpečenia, správou Okresného riaditeľstva PZ Gelnica, kúpnu zmluvou, správou Daňového úradu Košice, obsahom spisov tunajšieho súdu spis. zn. 4C/162/2013, 16P/220/2013, 15P/553/2013, 1C/23/2013 a zistil tento skutkový stav:

Výživné zo strany odporcu pre navrhovateľa bolo naposledy určené rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 15P/53/2013 zo dňa 8.4.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 5.12.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/209/2014-65 zo dňa 27.11.2014. Týmto rozhodnutím bol v tom čase maloletý navrhovateľ zverený do osobnej starostlivosti matky a odporca bol zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 50,- eur mesačne. V čase tejto úpravy navrhovateľ bol už študentom strednej školy v Košiciach. Odporca bol poberateľom invalidného dôchodku vo výške 274,70 Eur mesačne a príjem z Českej republiky vo výške 47,- Eur mesačne. Matka navrhovateľa mala príjem vo výške 525,- Eur. Obaja rodičia navrhovateľa mali v čase tejto úpravy vyživovaciu povinnosť aj k jeho sestre študujúcej na vysokiej škole.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16P/220/2013 zo dňa 18.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7.1.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/216/2014-103 zo dňa 28.11.2014 bolo zistené, že odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 50,- eur mesačne počnúc od 1.1.2013 a zároveň bolo určené dlžné výživné zo strany odporcu pre navrhovateľa za obdobie od 1.1.2013 do 31.3.2014 vo výške 750,- Eur, ktoré mu súd povolil splácať v mesačných splátkach po 30,- Eur mesačne. Navrhovateľ v čase tejto úpravy navštevoval strednú školu, počas pracovných dní bol ubytovaný na internáte v Košiciach. Priemerný čistý mesačný príjem matky navrhovateľky činil 525,- Eur. Súd vychádzal z príjmu odporcu 321,70 Eur (274,70 Eur plus 47,- Eur) mesačne. Rodičia navrhovateľa mali okrem neho vyživovaciu povinnosť k už dospeljej dcére.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4C/162/2013 zo dňa 13.6.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.2.2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8Co/83/2013-39 zo dňa 27.1.2014 bol odporca zaviazaný prispievať na výživu jeho dcéry Diany výživným v sume 40,- Eur mesačne. Príjem odporcu v tom čase predstavoval 304,70 Eur (274,70 Eur plus 30,- Eur) mesačne, matka navrhovateľky mala príjem vo výške 525,26 Eur mesačne.

Pod sp. zn. 1C/23/2013 bolo tunajším súdom vedené konanie o vylúčenie odporcu z užívania nehnuteľnosti na návrh matky odporcu. Z obsahu spisu súd zistil, že uznesením sp. zn. 16C/116/2013-16 zo dňa 28.12.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým sa odporcovi nariadilo, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu v T. súpisné číslo XXX, nehnuteľnosť zapísaná na liste vlastníctva č. XX katastrálne územie T., postaveného na parcele č. XXX, ako aj na pozemok parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvorja o výmere XXX m² a pozemok parcela číslo XXX - záhrady o výmere XXX m². Zároveň týmto predbežným opatrením bolo nariadené matke, aby v lehote 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala na súd návrh na začatie konania o obmedzenie alebo vylúčenie užívacieho práva odporcu k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. V návrhu navrhovateľka uviedla, že odporcovovo správanie sa nezmenilo ani po opustení domácnosti, naopak zhoršilo sa. Poukázala na to, že v dôsledku správania sa odporcu ona, aj deti, počas jeho prítomnosti zažívajú panický strach, že svoje vyhrážky zabitím aj uskutoční. Konanie bolo ukončené uznesením zo dňa 19.8.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa

12.9.2014, zastavením v dôsledku späťvzatia návrhu zo strany navrhovateľky. Z uvedeného uznesenia je zrejmé, že k späťvzatíu návrhu z jej strany došlo z dôvodu, že počas konania a to dňa 11.6.2014 došlo k spoločnému odpredaju predmetných nehnuteľností.

Podľa potvrdenia o návšteve školy navrhovateľ je v školskom roku 2015/2016 žiakom 4. ročníka T. N. Š. L. Q.. Zo správy školy, ktorú navrhovateľ navštevuje vyplýva, že počas pracovného týždňa býva navrhovateľ na internáte, náklady na ubytovanie predstavujú 20,- Eur mesačne a náklady na stravu priemerne 50,- Eur mesačne. Ďalšie náklady má navrhovateľ na nákup vhodnej obuvi, základných písacích a rysovacích pomôcok spolu približne 100,- Eur. Navrhovateľ neprejavil záujem o účasť na stužkovej slávnosti, škola nevie posúdiť či z finančných alebo iných dôvodov. Náklady na stužkovú predstavujú približne 200,- Eur.

Matka navrhovateľa je zamestnaná v zahraničí. Podľa správy Daňového úradu Košice, kontaktné miesto Gelnica, za rok 2014 matka navrhovateľa uviedla príjmy vo výške 8 440,- Eur, výdavky vo výške 5 108,85 Eur.

Odporca je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 280,60 Eur a dôchodku z Českej republiky poberá vo výške 34,52 Eur (938,-Kč) t.j. mesačne má spolu príjem vo výške 315,12 Eur. Odporca nie je vlastníkom resp. spoluvlastníkom nehnuteľností v katastrálnych územiach spadajúcich do pôsobnosti Okresného úradu, katastrálny odbor H.. Taktiež nie je vlastníkom resp. držiteľom motorového vozidla.

Dňa 11.6.2014 rodičia navrhovateľa uzavreli kúpnu zmluvu ako predávajúci o predaji nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XX katastrálne územie T.. Predmetom prevodu bol rodinný dom súpisné číslo XXX stojaci na parcele Q.-A. Č.. XXX, ako aj na pozemok parcela č. XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m² a pozemok parcela číslo XXX - záhrady o výmere XXX m². predmetné nehnuteľnosti boli predané za dohodnutú kúpnu cenu 26 000,- Eur s tým, že každému z predávajúcich bola v hotovosti vyplatená suma 13 000,- Eur.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p., navrhovateľ môže vziať za konania svoj návrh späť, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p., súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p., nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatíu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

Zo strany navrhovateľa došlo v priebehu konania k čiastočnému späťvzatíu návrhu na začatie konania a to čo do určenia výživného nad 55,- Eur mesačne od 6.8.2015. Odporca s čiastočným späťvzatím návrhu nesúhlasil, poukázal na to, že on žiada výživné znížiť. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu môže zabrániť zastaveniu konania len v prípade, že je podporený vážnymi dôvodmi. V danej veci súd nepovažoval vyjadrenie odporcu za vážny dôvod pre nesúhlas s čiastočným späťvzatím návrhu z dôvodu, že čiastočným späťvzatím návrhu navrhovateľ znížil sumu, ktorú od odporcu pôvodne požadoval titulom výživného. Na základe uvedených skutočností, v súlade s citovaným ustanovením súd preto konanie čiastočne zastavil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami

rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by bolo v rozpore s dobrými mravmi. To neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods. 1, 2 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo k zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihladne na vývoj životných nákladov.

Predmetom konania je rozhodovanie o zmene výživného pre navrhovateľa na základe návrhu navrhovateľa na zvýšenie výživného (po čiastočnom späťvzati návrhu o 5,- Eur mesačne) a vzájomného návrhu odporcu na zníženie výživného na minimálne zákonné výživné od podania návrhu navrhovateľom, ktorý návrh odporca podal v priebehu konania.

Súd v konaní v prvom rade skúmal, či oproti predchádzajúcej úprave výživného pre navrhovateľa došlo k takej zmene pomerov, ktoré by boli podstatnou zmenou okolností, vzhľadom k okolnostiam aktuálneho rozhodovania súdu o výživnom v zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine a to porovnaním nových pomerov s pôvodnými pomermi. Zmena pomerov môže byť odôvodnená okolnosťami na strane povinného, ale tiež na strane oprávneného a jednak vývojom životných nákladov. Súd pri rozhodovaní prihlada na odôvodnené potreby oprávneného, ktoré sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného, teda oboch rodičov, na ktoré súd pri rozhodovaní o výživnom taktiež prihlada. Povinnosťou oboch rodičov bez ohľadu na to, či s deťmi žijú v spoločnej domácnosti alebo nie, je zabezpečiť výživu svojich detí a podieľať sa tak na všestrannom vývoji detí, ktoré nie sú schopné ešte samé sa živiť.

Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného, ako aj návrh odporcu na zníženie výživného sú nedôvodné.

Je nepochybné, že vyživovacia povinnosť rodičov voči navrhovateľovi stále trvá, keďže sa štúdiom pripravuje na svoje budúce povolanie. Pokiaľ sa týka zmeny pomerov, táto ako už bolo uvedené, môže byť dôvodom na zmenu výživného, len keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase predchádzajúcej úpravy.

K poslednej úprave výživného došlo u navrhovateľa v čase, keď bol ešte maloletý. Bol však vo veci blízkom dospelosti a vzhľadom k tomu, že táto posledná úprava výživného nadobudla právoplatnosť dňa 5.12.2014 (rozhodnuté tunajším súdom dňa 8.4.2014) nie je možné konštatovať z hľadiska plynutia času a veku navrhovateľa, aby u neho došlo k výraznej zmene pomerov oproti predchádzajúcej úprave. Navrhovateľ je naďalej študentom strednej školy, ktorú navštevoval aj v čase poslednej úpravy. Rovnako, ako v predchádzajúcom ročníku, tak aj teraz je ubytovaný na internáte. Nebolo z jeho strany preukázané, aby došlo k zvýšeniu mesačných úhrad v súvislosti s ubytovaním, cestovným resp. nákupom potrebných školských potrieb. Pokiaľ sa týka nákladov na stužkovú, zo strany navrhovateľa nebolo tvrdené, ani preukázané, aby sa tejto nezúčastnil len z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Pokiaľ sa týka záľub navrhovateľa, športu sa navrhovateľ venuje od 1. ročníka strednej školy a teda ani v tomto smere

zmena pomerov na jeho strane nenastala. Vzhľadom na čas poslednej úpravy výživného nie je možné ani objektívne konštatovať nárast výšky životných nákladov

Súd v konaní skúmal i schopnosti, možnosti a majetkové pomery nie len odporcu, ale oboch rodičov. Matka navrhovateľa tak, ako v čase poslednej úpravy výživného, tak aj v súčasnej dobe pracuje v zahraničí. Počet jej vyživovacích povinností sa nezmenil.

U odporcu taktiež nedošlo k závažnejším zmenám pomerov. Pri poslednej úprave výživného mal odporca príjem vo forme invalidného dôchodku 274,70 Eur a dôchodku, ktorý poberá z Českej republiky 47,- eur mesačne t.j. spolu 321,70 Eur mesačne. V súčasnej dobe je odporca poberateľom invalidného dôchodku vo výške 280,60 Eur mesačne a má príjem z Českej republiky vo výške 34,70 Eur mesačne t.j. spolu 315,30 Eur mesačne. Počet vyživovacích povinností sa ani u odporcu nezmenil, okrem navrhovateľa má vyživovaciu povinnosť aj k dcére Diane.

Pri rozhodovaní o výživnom sa súd zaoberal aj tým, že rodičia navrhovateľa, po rozhodnutí tunajšieho súdu (pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku) a to dňa 11.6.2014 predali nehnuteľnosti patriace do ich spoluvlastníctva a každý z nich získal sumu 13 000,- Eur. Súd má za to, že ani túto skutočnosť nebolo možné vyhodnotiť ako závažnejšiu zmenu pomerov na strane odporcu, v dôsledku ktorej by došlo k zvýšeniu výživného z jeho strany pre navrhovateľa. V prvom rade súd poukazuje na to, že taký istý obnos získala aj matka navrhovateľa, ktorá má voči nemu taktiež vyživovaciu povinnosť. Súd však poukazuje hlavne na ustanovenie § 62 Zákona o rodine, v zmysle ktorého obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Z tohto ustanovenia je zrejmé, že súd pri rozhodovaní v čase poslednej úpravy musel vychádzať aj z majetkových pomerov odporcu, ktorý už v čase predchádzajúcej úpravy bol spoluvlastníkom predmetných nehnuteľností, kde od poslednej úpravy sa len zmenila forma tohto vlastníctva. Nemožno tak konštatovať, aby odporca získal od poslednej úpravy nejaký nový majetok resp. príjem, na ktorý by bola možné prihladiť pri rozhodovaní v tejto veci.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal súd za to, že v konaní nebol preukázaný dôvod na zmenu a to zvýšenie, ani zníženie výživného zo strany odporcu pre navrhovateľa a preto návrh navrhovateľa na zvýšenie a návrh odporcu na zníženie výživného zamietol.

Súd dodáva, že dôvodom na zamietnutie návrhu na zvýšenie výživného neboli skutočnosti uvádzané odporcom a to, že navrhovateľ o neho neprejavuje záujem ako o otca, nepozdraví sa mu a pod. Je pravdou, že právo oprávneného na výživné od povinného musí byť v súlade s dobrými mravmi. Dobré mravy sú nepísané pravidlá slušnosti, ľudskosti, tolerancie, poctivosti a dôvery, ktoré nie sú presne definované, ale sú všeobecne akceptovateľné v spoločnosti ako mravné princípy. Súd ich preto musí posudzovať konkrétne v každom individuálnom prípade. V prejednávanej veci je nesporné, že vzťahy medzi účastníkmi nezodpovedajú vzťahom rodiča a dospelého dieťaťa. Narušenie ich vzťahov malo pravdepodobne dôvod v rozporoch rodičov navrhovateľa. Správanie sa navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi súd nehodnotil ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi z dôvodu, že sa jedná s najväčšou pravdepodobnosťou o reakciu na neprimerané správanie sa odporcu k navrhovateľovi, jeho matke a sestre, čo bolo zistené oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1C/23/2013 a svedčí o tom aj neprimerané správanie sa odporcu počas súdnych pojednávaní.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže ani jeden z účastníkov nemal v konaní úspech, ich náhradu účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje

za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Zb. v znení neskorších predpisov. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, môže podať návrh aj na súdny výkon rozhodnutia.